

kontinuerlige overtrædelser af helt grundlæggende frihedsrettigheder, nemlig lande som Ukraine, Armenien, Aserbajdsjan, Rusland – eller tag bare Tjetjenien. De lande er man med til at lukke ude af fællesskabet, når EU i stadig stigende omfang gør hele den her dagsorden til et føderalt anliggende, til en del af hierarkiet i EU.

Kl. 13.20

Det ønsker vi ikke. Vi ønsker rent faktisk, at der skal være fokus på de her ting også for de lande, som ikke er med i EU. Og derfor er hele den linje, der lægges op til her, katastrofal; den er katastrofal særlig for de lande, som ikke er inde og ikke i nær fremtid har nogen mulighed for at komme ind og få den beskyttelse af de demokratiske spilleregler, som egentlig er nødvendig.

Når det så er sagt og man vender blikket mod de lande, der rent faktisk er medlem af EU, er det også fuldstændig klart, at den menneskerettighedsstyransivering, som jo i øjeblikket foregår i EU og i andre kredse, vil blive forstærket af det, der sker med det her agentur for grundlæggende rettigheder.

Når man ser på, hvordan forfatningen opremsede en stribe områder, som hermed skulle være EU-anliggende i menneskerettighedernes hellige navn, må man forfærdes: Områder lige fra ægteskabsforhold, retten til uddannelse, ejendomsretten, lighedsspørgsmål, børns rettigheder osv. skal fremover være et EU-anliggende.

Det er fuldstændig uomtvistelig, at EF-Domstolen, som man har set det på område efter område, vil tage denne kompetence, tage de ord, der står i dokumentet, i charteret om grundlæggende rettigheder, og bruge dem, lægge dem ind i EF's domskompetence og gradvis overtage de her centrale områder: børns rettigheder, uddannelsesspørgsmål, ejendomsret. Den vil overtage dem fra medlemsstaterne og gøre dem til et politisk EU-anliggende.

Det er præcis det, vi har set ved det tyranni, som er udgået fra EUMC, Beate Winklers overvågningscenter i Wien, hvor man kontinuerligt over en årrække politisk har overvåget – og slet ikke har lagt skjul på det – de tendenser rundt omkring i Europa, som man ikke har brudt sig om. Der har overhovedet ikke været lagt skjul på, at der har været tale om en politisk dagsorden, og at det handlede om at hetze mod dem, der kunne se problemerne med islam, og frede de mennesker, de politikere, som ikke turde tale om problemerne, som efterhånden alle kan se.

Eksemplerne er rystende mange. Et af de mest graverende har været det eksempel, hvor man simpelt hen tog rapporter, som ikke indeholdt det politisk korrekte budskab, man gerne ville kommunikere, og skubbede dem ind under gulvtæppet. Sådan et center fortjener altså ikke at blive honoreret med at blive opgraderet fra at være center eller institut til at blive agentur.

Menneskerettighedsområdet skal ligge to steder. Det skal ligge i Europarådet, som også dækker de lande, som virkelig har alvorlige problemer med at overholde de grundlæggende rettigheder. Og jeg føler mig overhovedet ikke trøstet ved at høre, at der står et eller andet sted, at agenturet alene skal fungere komplementært, for hvis vi ser på, hvordan EF-Domstolen og EU generelt har udviklet sig i de sidste årtier, ved vi, at man ved en ekspansiv fortolkning vedvarende og vedholdende udvider EU's kompetence.

Det vil gå ud over de europæiske lande, som ikke er med i EU, og det vil gå ud over de lande, som insisterer på, at menneskerettighedsområdet skal ligge begge steder, både i deres højesteretter og i Europarådet.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja tak. Der er foreløbig to, der har bedt om korte bemærkninger, så vi beder ordføreren om at blive stående – og nu er der tre. Den første er hr. Per Clausen.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Når man hører hr. Morten Messerschmidt, skulle man næsten tro, at den tjekkiske regering havde taget forskud på glæderne ved at forbyde en politisk organisation med henvisning til, at den går imod den private ejendomsret til produktionsmidler, for jeg kunne forstå på hr. Morten Messerschmidt, at det bliver en menneskeret – ikke at gå imod det, men at have det.

Det kan selvfølgelig lyde bekymrende, men jeg vil alligevel spørge hr. Morten Messerschmidt, om baggrunden for Dansk Folkepartis energiske indsats i den her sag i virkeligheden ikke er, at man er bange for, at menneskerettighederne får større tyngde i Europa, hvis de kommer under EU og altså bliver en del af det EU-retslige system, så det her i virkeligheden handler om, at hr. Morten Messerschmidt benytter enhver lejlighed til sammen med Dansk Folkeparti at bekæmpe menneskerettighederne.